

Žiri, dne 12. 11. 2003

**ZDRUŽENJE ŠOFERJEV IN
AVTOMEHANIČARJEV ŽIRI**

Loška c. 17, 4226 Žiri
Št. transakcijskega računa: 04302-0000863381
Davčna številka: 45463760
Predsednik: 041/ 704-220
Poveljnik uniformiranih članov: 041/ 350-129
<http://www.zsamziri.org/>

Na Martinovo ZŠAM Žiri na Bizeljskem

Člani ZŠAM Žiri smo se v soboto 8. 11. 2003 odpravili martinovati na Bizeljsko in v njeno okolico.

Doma smo se prebudili v deževno jutro. Naš nasmejani voznik avtobusa Boris Dvojmoč nam je vlil upanje, da bo kljub rani šesti uri in dežju izlet lep, dan pa prekratek in zvečer smo ugotovili, da je bilo res tako.

Potniki so vstopali na avtobus po celi Poljanski dolini. V Škofji Loki je vodja izleta Vojko Jezeršek pregledal in ugotovil da smo vsi prijavljeni na izlet tudi res prisotni v avtobusu, saj ni ostal noben sedež prazen.

Pot nas je vodila mimo Ljubljane, Novega mesta do Otočca, kjer smo bili postreženi v šoferski restavraciji z dobro kavico.

Nato smo se odpeljali proti Brežicam in med vožnjo smo izpeljali žrebanje, v katerem so bile podeljene tri nagrade, ki jih je naše združenje pripravilo za udeležence izleta. Med žrebanjem je v avtobusu nastala čista tišina in vsi smo nestrpno čakali, kdo izmed 53 udeležencev bo imel srečo pri žrebu. Najmlajša udeleženka na izletu Alja je izžrebala tri srečneže Štefko Cankar, Olgo Andreuzzi in Franca Podobnika, ki je prejel glavno nagrado – izlet prihodnje leto.

Med tem časom pa smo se že pripeljali do vojaškega letališča v Cerkljah. Tam nas je prav lepo prejel podpolkovnik Stanislav Zlobko – vodja kasarne in vojaških objektov v Cerkljah.

Ogledali smo si vojaško letališče in muzej, nad katerim smo bili vsi zelo navdušeni. Vojko Jezeršek mu je v spomin na naše srečanje izročil priložnostno darilo.

Po ogledu muzeja smo se prepustili vodstvu stotnika Gerič Slavka. Skupaj smo se odpeljali po kasarni in na letališko stezo do hangerjev, kjer sta shranjena dva vojaška aviona – pilatusa. O vseh podrobnostih o avionih, in o delu ki ga opravljajo slovenski piloti nam je razložil pilot stotnik Janez Gaube.

Tukaj smo naredili tudi spominsko fotografijo namenjeno za objavo v Prometnem vestniku.

Po končanem ogledu so nam odstopili prostore vojaške menze, da smo porazdelili kmečko malico, ki smo jo imeli s seboj. Prav lepo smo se zahvalili za

njihovo prijaznost in pot nadaljevali do Čateških toplic. Tukaj je bilo prostega časa za kopanje dobri dve uri, za tiste udeležence ki pa niso izbrali kopanja, pa se je voznik Boris potrudil in nas zapeljal na grad Mokrice v bližino državne meje Obrežje.

Dve uri sta prav hitro minili in že smo se odpeljali proti Bizeljskem. Najprej smo zavili v Pišece, kjer nas je gospa Ane Mari v družinskem podjetju Alkobap sprejela in nam razkazala proizvodnjo in prodajo alkoholnih napitkov iz domačega žganja. Ob pokušini njihovih proizvodov je raslo tudi naše razpoloženje in soglasno smo ugotovili, da je najboljši njihov napitek Raubšic. Tudi za domov smo se dobro založili z njihovimi proizvodi.

Nato nas je pot vodila do gospoda Šekoranja, ki je lastnik ene izmed najlepših repnic na Bizeljskem, saj drugod repnice tudi ne obstajajo kot le na Bizeljskem. Repnice so včasih služile za shranjevanje repe ali živeža, danes pa jih uporabljajo za shranjevanje in zorenje vina. Gospod Janez je našo številno razpoloženo skupino prav lepo sprejel in nam najprej postregel s kopico podatkov o Bizeljskem in o nastanku repnic, ki so edinstven primer v Evropi. Pri njih pridelujejo in zorijo preko 90 vrst vin visoke kakovosti in jih izvažajo po celem svetu. Gospod Šekoranja je bil v dolgoletni vinarski karieri velikokrat nagrajen kot vinogradnik, prav tako so njegova vina prejela visoka priznanja za kvaliteto.

Poizkusili in ocenjevali smo šest vrst vina, ki so bila vsa ocenjena z zlatimi medaljami.

Tudi tukaj smo dodobra izpraznili njegovo klet in odnesli domov različna vina. Dan se je že prevesil v noč in mi smo pot nadaljevali do gostilne Franca Erbana v Žepelovcu, kjer nas je kar malo premražene čakala Martinova večerja.

Dodobra smo se podprli z obilno večerjo, ni nam manjkalo vina in dobrega razpoloženja, za katerega je pridno skrbel harmonikaš Viktor Košir, ki je neprestano raztegoval svoj meh, pridružil se mu je tudi Jože Cankar s svojim baritonom, vsi ostali pa smo poskrbeli da plesišče ni ostalo prazno.

Na željo predsednika ZŠAM Žiri Marijana Dolenca nas je obiskal predsednik Dolenjske regije Rudi Arnšek in poveljnik uniformiranih članov ZŠAM Brežice Slavko Hotko. Zadržali smo se v prijetnem in koristnem pogovoru, Rudi Arnšek pa je prav lepo pozdravil naše člane in predstavil društvo ZŠAM Brežice.

Klepet z prisotnimi gosti se je zavlekel pozno v večer. V zahvalo na srečanje smo ZŠAM Brežice poklonili uokvirjeno čipko, ki je simbol našega kraja.

Dobro razpoloženi kljub že pozni uri, kar nismo hoteli oditi domov.

Tudi pot domov je hitro minila. Na Bizeljskem je bilo tako lepo, da bomo v te kraje še radi vrnili, mogoče že naslednje leto.

(slikovna dokumentacija izleta na Bizeljsko je na naši spletni strani :

<http://www.zsamziri.org/>

Žiri, 12. 11. 2003

Predsednik ZŠAM Žiri
Marijan Dolenc